

[Eva Kjer Hansen]

Skal vi for alvor gøre noget ved overførselsindkomsterne, skal vi gøre noget ved beskæftigelsen. Det kræver først og fremmest et sundt økonomisk system. Vi kan nu præsentere nogle gode, økonomiske nøgletal: Vi har lav inflation med stabile priser og lønninger, vi har en stabil kronekurs, og nu er der også overskud på betalingsbalancen. Men den økonomiske vækst er tæt på nul, og vi kan kun øge beskæftigelsen ved økonomisk vækst. Det kræver en lavere rente, lønningerne helt i ro og skattnedsættelser.

Nedsættelsen af erhvervsskatten til 38 pct. var et vigtigt skridt for Danmark i retning af at kunne tiltrække nye arbejdspladser, og forhåbentlig kan vi også på længere sigt få sænket indkomstskatten. Selv om det jo ikke lykkedes os under valgkampen at opnå enighed om sænkelse af skattetrykket, har jeg siden med glæde bemærket, at flere partier har krævet særordninger for bl.a. udenlandske videnskabsmænd og andre, som ikke kunne få ansættelse i Danmark på grund af det abnormt høje skattetryk. Fra partiernes side blev det så begrundet med, at denne specielle gruppe skulle have en skattesækning, så det danske samfund kan få del i viden og investeringer, der ellers ville gå til vore nabolande. Jeg ser da frem til, at vi så kan få disse ordninger til også at gælde for alle andre arbejdstagere i Danmark.

I Venstre vil vi gerne have en generel skattesækning, fordi det vil forbedre vores konkurrenceevne. Vi skal gøre det mere attraktivt at drive erhvervsvirksomhed, og vi skal gøre det mere attraktivt at arbejde i Danmark. Samtidig med at vi vil sænke skattetrykket, bliver vi selvfølgelig nødt til at fjerne nogle af de opgaver, som vi i dag betaler over skattebilletten, og løse dem i et andet regi.

Som et eksempel ville det være oplagt at lægge finansieringen af hele arbejdsløshedssystemet, altså dagpenge og arbejdsløshedsforanstaltninger, over til arbejdsmarkedets parter. Det er klart, at en sådan omlægning vil kræve en lang overgangsperiode, men på længere sigt vil det være helt naturligt at lade arbejdsmarkedets bidrag og forsikringer finansiere dette område. De giver arbejdsmarkedets parter et ansvar og en fælles interesse i at holde arbejdsløsheden så lav som muligt. I det hele taget bør vi prøve, om vi kan smidiggøre arbejdsmarkedet, så der bliver plads til flere.

Endvidere er der en række gode lovforslag på vej, som socialministeren var inde på i sit indlæg. Det er vigtigt, at vi har som mål at fremme en aktiv indsats frem for en passiv forsørgelssituation.

Efter flere års diskussion, forsøg og opgør med tidligere vaner er der nu både lovgivningsmæssigt og holdningsmæssigt en bred opbakning bag aktivlinjen. Vi har alle erkendt, at det er ikke nok med en pose penge, men at et tilbud om aktiv uddannelse eller beskæftigelse er et bedre tilbud til den enkelte. Jeg håber, at mange af de initiativer, der er i gang rundt om i kommunerne, vil sikre, at der i 1990'erne bliver færre unge, der ender i de passive kontant-hjælpsforløb.

Jeg synes, at det er udmærket, at vi har fået debatten i dag om overførselsindkomsterne, og jeg ser frem til, at vi i det kommende lovgivningsarbejde også kan inddrage dette seriøst i vore lovforslag.

Med disse bemærkninger bakker jeg selvfølgelig op om den dagsorden, som vi selv er med til at foreslå.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil godt starte med at konstatere, at ved at lytte til denne debat har jeg endnu en gang fået bekræftet, at jeg ikke deler det menneskesyn, det livssyn og det samfundssyn, som Fremskridtspartiet har.

Når et højteknologisk samfund som det danske med en overskuelig befolkningsstørrelse på godt 5 mio. mennesker, som kalder sig et velfærdssamfund, har næsten 300.000 arbejdsløse og 350.000 på efterløn eller førtidspension, så er det for mig et ualmindelig alvorligt tegn på, at det, landet mangler, er en fremsynet beskæftigelses- og erhvervspolitik. De tal, jeg lige har nævnt, dækker over en reel arbejdsløshed på omkring 600.000 fuldtidsbeskæftigede eller omkring 20 pct. set i forhold til den samlede arbejdsstyrke.

I de seneste år har udstødelsen fra arbejdsmarkedet været stærkt stigende. Ja, faktisk er antallet af mennesker på overførselsindkomster steget med omkring 100.000 de seneste 5 år. Og det er ikke en tilfældighed, at det er gået sådan. Arbejdsmarkedspolitikken, erhvervspolitikken og socialpolitikken tilsigter en sådan udvikling.